

BILO JE NEKOČ ...

Tjašina pesem Šolska je nastala po zgledu pesmi Otona Župančiča Žebljarska. Za tiste, ki je ne poznate, v pokušino ponujamo nekaj verzov:

*Od štirih do ene,
od štirih do ene
so zarje rumene,
so trate zelene,
od štirih do ene
vodà nam kolesa, mehove nam žene,
nad nakli smo sključeni;
vsi, fantje, možjé in dekleta in žene,
od štirih do ene
že vsi smo izmučeni ...*

ŠOLSKA

Od sedmih do dveh,
od sedmih do dveh
v šoli sedimo v klopeh
in se učimo
o različnih stvareh,
od sedmih do dveh.

Ko pred tablo si,
se roka trese ti,
kakšen odgovor je,
učitelj sprašuje te.

Od sedmih do dveh
učitelji se »veselijo«,
ko slabe ocene delijo,
od sedmih do dveh.

Od sedmih do dveh
nas trga po kosteh.
Od sedmih do dveh
učiteljem smo na očeh.

Tjaša Pajek
9. razred

IN TAKO JE DANES ...

ŠOLA V KARANTENI

Že dolgo smo doma
zaradi virusa.

Naša šola zdaj sameva,
ker učencev ne videva.

Tudi šola v karanteni je
in pogreša nas vse.
Ampak ve,
da bo kmalu tega konec
in bo zazvonil šolski
zvonec.

Kmalu se vidimo mi,
saj šola nas povezuje
in nas skupaj drži.

Zoja Tramte

6. razred

PA JE PRIŠEL PRVI APRIL ...

RESNIČNA PRVOAPRILSKA IZ GORENJE VASI

Sin poroča svoji mami po telefonu: »Našega fanta moram v ponedeljek peljati v šolo. Starši naših otrok zahtevajo ocene in zdaj jih bomo vozili v šolo na individualno preverjanje. Dar bo v ponedeljek vprašan slovenščino, matematiko in angleščino.«

Babi se razburi:

»A so vsi čisto znoreli!? Kako bodo ubogi otroci zdržali tak pritisk?«

»Pa prav na 1. april so mi to sporočili,« nadaljuje sin. Babi še vedno ne razume in dojame šele, ko ji vnuk reče:

»Babi, babi, a ne vidiš, da te zafrkava.«

Dar Kraljevski

6. razred

Na dan lažnivcev so se šestošolci zabavali ob draženju svojih domačih (kot v Darovi družini) in ob humoreski Frana Milčinskega LAŽ IN NJEN ŽENIN. Nekateri med njimi so tudi domiselno ustvarjali. Takole je Lana Livk priredila pripoved Milčinskega – domislila si je laži, narejene po vzoru tistih, s katerimi sta Laž in Prilažič, potegnila za nos možakarje v krčmah, ki sta jih obiskala. Lanino besedilo je obarvano modro.

LAŽ IN NJEN ŽENIN - PRIREDBA

Zgodilo se je, Laž se je neki večer preobjedla, ponoči ni mogla spati, pa je premišljevala, kako grdo je pokvarjen svet, da ji že noče več vsega verjeti odkraja; premišljevala je in je prišla slednjič do tega konca in sklepa, da se bo omožila. Omožena ženska — tako je modrovala — ima vendarle več veljave pri ljudeh kakor samica.

Laž se je torej ozirala po ženinu. In res, iztaknila je moža, ta ji je bil posebno všeč, ker je imel lasuljo, umetne zobe in lepo kratke noge kakor ona. Ime mu je bilo Prilažič in hitro sta bila bot, da mu je najprej prestati izkušnjo, potem pa bodi poroka.

Laž gre in stopi v krčmo, tam so sedeli kmetje pri polnem bokalu in so tarnali o slabih časih. Laž sede za mizo, naroči si vina in kruha pa jo vprašajo kmetje: »Mati, od daleč prihajate, kaj je novega po svetu?«

Laž odgovori: »»Kaj bo novega,« je odgovorila, »nič posebnega! [Videla sem tako veliko hišo, ki je segala skozi oblake do neba.](#)«

»Lažeš,« so rekli kmetje, »takih debelih laži ne bomo poslušali; glej, da se nam izgubiš izpred oči!« Laž se je užaljena dvignila in je odšla. Od gole jeze je še maselj s seboj odnesla in kozarec.

Kmalu za njo pride v krčmo Prilažič. Tudi njega pobarajo, kaj je novega.

Prilažič malo pomisli in pove: »[Videl sem vrata, ki so padla in podrla celo vas.](#)«

Kmetje se spogledajo in eden reče: »[To je bilo od tiste hiše, o kateri je govorila ženska.](#)«

»Ne vem,« odgovori Prilažič, »[tako velikih hiš ni.](#)«

»[So, so,](#)« silijo kmetje, »mi to dobro vemo, nič novega nam nisi povedal, [o tej hiši smo že čuli!](#)«

Prilažič je prosil zamere, da jim ni mogel z boljšo novico postreči, in se je poslovil. Kmetje pa so vse verjeli.

Laž je prišla v drugo krčmo. Tudi tukaj hote vedeti, kaj je kaj novega po božjem svetu, in Laž jim pove, **da je videla jagodni sladoled, velik kot Šmarna gora.**

Kmetje so zabučali v smeh in kričali vprek: »To je laž, kosmata laž!« — Laž je bila jezna, pozabila je plačati in je odšla.

Kmetje se niso še pomirili, pa pride mednje Prilažič. Vljudno jim vošči dober dan, sede, potem jih pa vpraša, kaj jih je tako razburilo. Kmetje mu hite povedati, kako jim je zanikrna ženščina hotela natvesti **o gromozanskem jagodnem sladoledu**, pa so ji koj pokazali, po čem so laži.

Prilažič jim pritrdi in jih pohvali, trčili so s kozarci in pili in potem jim je povedal, kaj je videl - **sladkorno jezero roza barve.**

Kmetje so pomislili in nazadnje uganili: »Nemara je pa ženska le govorila resnico **o sladoledu, velikem kot Šmarna gora.**«

»Kako bo sladoled tolikšen kot Šmarna gora,« je ugovarjal Prilažič.

A kmetje so se zopet razvneli. **»Od kod pa rozasto jezero, če ne od tega sladoleda?«** so kričali, in ker je Prilažič le majal z glavo, so ga v svoji togoti na eno, dve vrgli na plan. —

Prilažič se je ročno pobral in je hitel za Lažjo. Konec vasi ga je čakala in smejoč se sta si segla v roko; izkušnja je bila prestana!

In gospodična Laž in gospod Prilažič sta se poročila, živila sta srečno in ugledno in sta imela mnogo, mnogo, mnogo otrok.

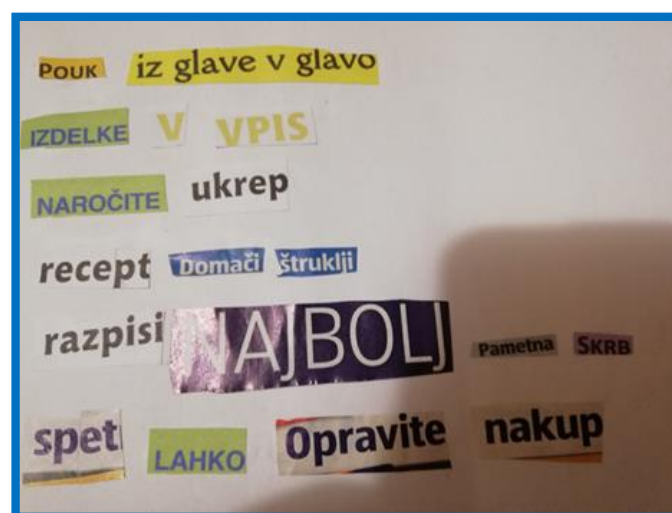

PODOBE DANAŠNJEGA ČASA

POUSTVARJANJE DEVETOŠOLCEV ob konstruktivističnih pesmih Srečka Kosovela

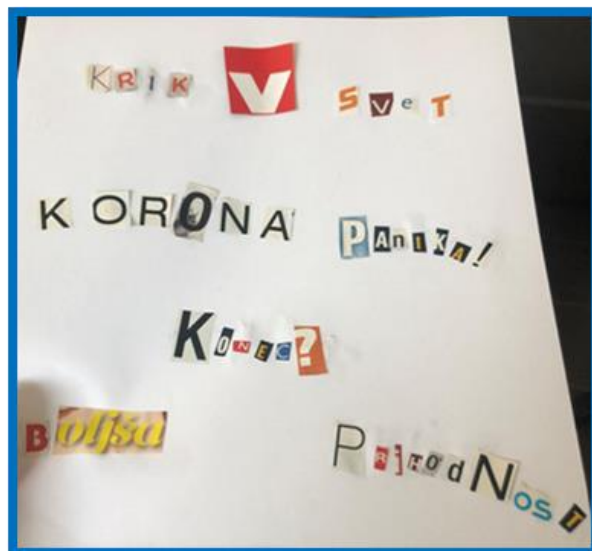
Lana Hribar

Tjaša Pajek

Kristina Kastelic

Tia Bunderšek

Lana Kirm

Pika Koprivc

številne smrtne žrtve v Evropi

NE MOREJO SPREJETI VSEH PACIENTOV

bolečine lajšajo

Nihče nima rezervnega načrta

BOLNIŠKA LADJA

Kmetje potrebujejo pomoč

Svet bo kmalu izvedel resnico

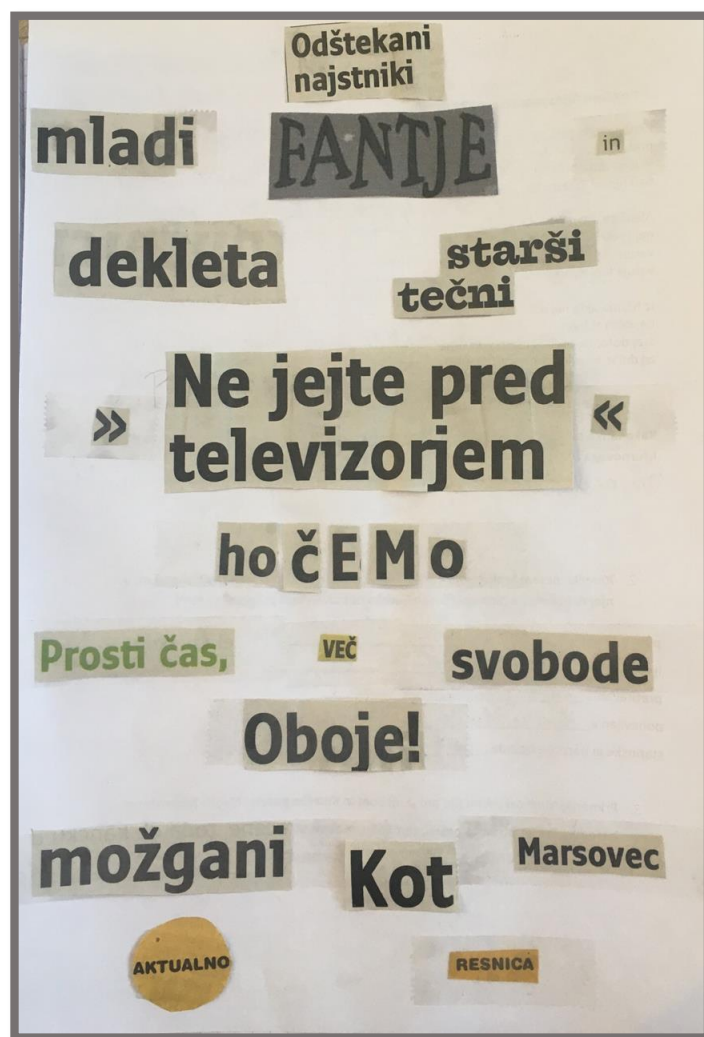
Kdo služi, kdo izgublja ?

BREZ NADZORA NAD PANDEMIJO

Kako naprej ?

Nihče ne ve

Svit Bartolj

Živa Jaklič

'Turizem je na tleh.' Kam za počitnic e.

Zaskrbljeni starši

kaj bo Z ocen a MI!

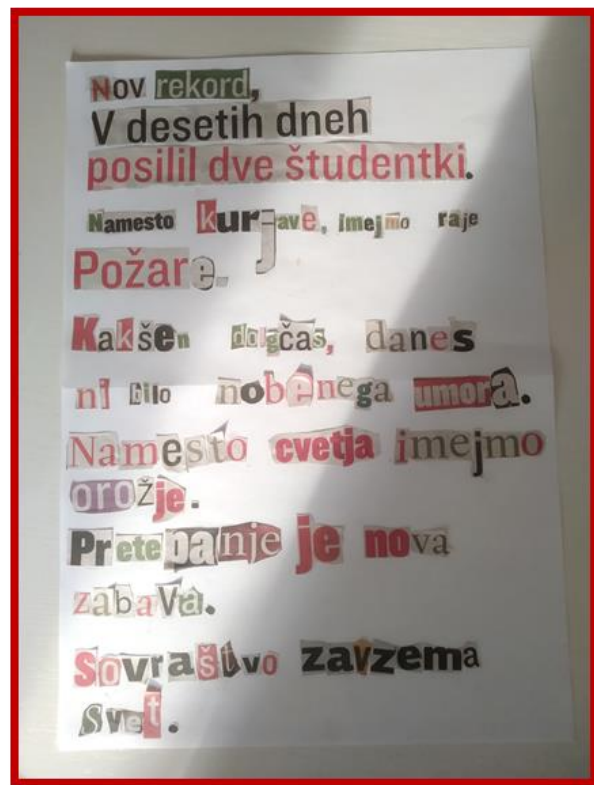
Mi pa sa Mo mislim o

O zAbavi in SPROS tIvi.

Tilen Zupan

Jakob Možina

Manca Zorc